

BŮH

Různé podoby Boha v nás Vybráno ze Satsangů 17.2. a 20.2.2007 a 19.1.2009

Óm Šrī Paramátmane Namaha

V následujícím verši Bhagavadgíty se dozvídáme, jak se Pán stává v našem těle individuální duší a jaké jsou Jeho podoby v nás. Tentýž Duch se projevuje v závislosti na tom, co je potřeba. V tomto verši je předkládáno, jakým způsobem v nás samotný Bůh pracuje. Neboli, jinými slovy, jakých rozmanitých podob nabývá individuální Já. Mezi pravým Já (Átmanem) a Bohem (Paramátmanem) není ve skutečnosti žádný rozdíl. Na základě ztotožnění se Ducha s tělem vstupuje jediná Pravda do různých rolí.

Bhagavadgíta, kapitola 13, verš 22:

„Duch dlící v tomto těle je skutečně tentýž jako svrchované Božství. Je označován jako Pozorovatel všeho, Ten, kdo nás skutečně vede, Ten, který vše zajišťuje, Ten, který vše zakouší (jakožto vtělená duše), nejvyšší Pán a rovněž jako Absolutno.“

Duch v našem těle není ničím jiným než samotným Bohem. Pokud mluvíme o duši, dáváme všudypřítomného Boha do souvislosti s omezeným tělem. Je velmi zavádějící chápat Boha jako vyšší instanci od nás oddělenou. Hledající se často dostává do zmatku právě díky této představě Boha sedícího někde v oblacích, pozorujícího svět a rozhodujícího o našich osudech. Ve skutečnosti je Bůh Duchem neustále přítomným ve všem a ve všech. Snažíme se Boha hledat, ale ve skutečnosti Ho nikdy nemůžeme ztratit. Není potřeba něco nového vytvářet, jde jen o znovunalezení něčeho, co už tady dávno je.

„...Duch dlící v tomto těle je skutečně tentýž jako Svrchované ...“ Podle slov Pána je Duch v nás skutečně svrchovaným Bohem, není tu žádný rozdíl. Nejde jen o podobnost, ale i o identitu.

„...Je označován jako Pozorovatel ...“ Vzhledem ke svému vztahu s tělem se Duch dostává například do role Pozorovatele veškerého vnějšího dění i vnitřního života. Stejně tak jako vnímáme svět kolem sebe, tak si také uvědomujeme svoje myšlenky a emoce. Například registrujeme, že máme určitý den mnoho myšlenek nebo v sobě nacházíme pocity zášti vůči někomu. Kdo toto všechno pozoruje? Tatáž Pravda, Vědomí neboli Bůh. Átman se stává Džívátman jen v důsledku jáství, iluze oddělenosti od Celku neboli Nekonečna. Ve skutečnosti existuje pouze jedno jediné Átman přítomné ve všem. Toto Átman se vzhledem k egu stává individuálním já a jako takové vnímá vnější i vnitřní dění.

Duch v nás *„...Ten, kdo nás skutečně vede...“* Božství v nás nabývá podoby našeho Průvodce, jehož vedení máme uvnitř neustále k dispozici. Pobídne nás

například k tomu, abychom se vyhnuli přijíždějícímu autu. Duch, sídlící v našem těle, má pro nás roli vnitřního hlasu, směřujícího nás k tomu, co je správné.

Zevnitř nám neustále přichází vedení, co a kdy bychom měli udělat. Kdo nám tyto rady dává? Jediné Vědomí, z něhož všechno pochází. I když se ocitáme ve zmatku, existuje v nás tichý hlas Božství překrytý vtisky z minulosti a touhami. Protože hlas přes své osobní preference a ego neslyšíme, chybujeme. Až se utiší vřava tužeb a vnitřních konfliktů, budete schopni vnímat správné vedení. Čím je vaše mysl tišší, tím správnější získáváte vedení zevnitř.

„... *Ten, který vše zajišťuje ...*“ Duch v našem těle je Tím, kdo nás udržuje při životě a způsobuje, že naše tělo funguje.

„... *Ten, který vše zakouší (jakožto vtělená duše)...*“ Duch v nás přítomný má například podobu zážitku, že když dostaneme nějaké hodně kořeněné jídlo, uvědomíme si to a už si nepřidáváme.

V podobě Pána celého vesmíru Ho nazýváme Bůh a v těle každého člověka individuální duší, pánem těla.

.....